

Rippl-Rónai Múzeum

Néprajzi Szakág

Együd-hagyaték

Leltári szám: RRM_EA 167. 15

Somogyi nyelvtan 2

MULATO DALOK

9 OLDAL

Hozz bort kocsmárosné,
Megadom az árát,
Hozz bort kocsmárosné,
Megadom az árát!
Ha én meg nem adom, ihajja!
Megadja galambom valaha,
Ha én meg nem adom, ihajja,
Megadja galambom valaha.

Lányoknak az ágya,
Rozmaring az lába,
Lányoknak az ágya,
Rozmarig a lába;
Bárcsak tölgyfa volna, ihajja!
Hogy ne csikorogna de soha,
Búrcsak tölgyfa volna, ihajja,
Hogy ne csikorogna de soha.

Vizvár/B.szemes/, Csikvár Istvánné, 1889, és Jankovics Imre, 1883

Igyál most, van benne,
Most van módod benne,
Majd meginnád pénteken is,
Szombaton is, bundáskuty bőriből is,
Hogyha lenne benne.

Csurgó, Borbély Jánosné, 1993/magnóra vette Olsvai I./

Most igyál, mozs van benn,
Mozs van módod benne,
Hej, meginnád te torkos kutya,
Péneteők is, szombaton is,
Vasárnap is, bú nélkül is,
Bundáskutya bőriből is,
Hogyha volna benne.

Szép asszony tőgyéből,
Szüzleány méhából,
Hej, nincsen ojan suszter-varg
Aki abból cipőt varrna,
Hogy ne ki jukadna!

Törökkoppány, Varga Ferencné, 1928.

Megkapáltuk szölleinket
Háromizben is,
Nem sajnáltuk rá erónket,
Vettük hasznát is,
Fáradozva emlegettük
A szüret nevét,
Nosza, kedves jó barátim,
Igyuk a levét!

Ez a jó bor tessék,
Jézus dicsértessék,
Jézus neve mindörökre
Dicsértessék!

Édes, kedves feleségem,
De szép asszon vagy te,
Beillenél sodrógának,
Ojj igyenes vagy te,
Völgyet keres a folóviz,
Nem a száraz dombot,
Fene látott szürdolmányon
Apró ezüstgombot.

Gimbet, gombot, apró gombot,
Sűrű ezüst gombot,
Fene látott szürdolmányon
Soha ezüst gombot.

Tikos, Magyar Ferenc, 1901.

Bekapáltuk szölleinket
Háromizben is,
Nem sajnáltuk rá erónket,
Vettük hasznát is,
Fáradozva emlegettük
A szüret nevét,
Nosza, kedves jó barátim,
Igyuk a levét!

Dr. Gyöngyi arany, dr. Sasdika, továbbá: Andorai, Gyics, János, 1913

Hol vagy szeelmetes
Én jó kulacsom?
Hol vagy legkedvesebb
Édes palackom?
Háromszázhatvanliteres
Boroshordó fordulj hozzám,
A te irgalmas csapoddal
Tekints le rám!

Somogyegres, Novák Gyula, 1883.

Fekete városnak fehér tornya látszik,
Láttam a babámat, más ülbe játszik,
De én azt nem bánom, ihajám!
Mégis csak sajnálom igazán.

Hozz bort kocsmárosné, megadom az árát,
Hozz bort kocsmárosné, megadom az árát!
Ha én meg nem adnám, ihajám,
Magadja galambom igazán.

Tapsony, Nagy Vendel, 1890.

Fekete városnak fehér tornya látszik,
Látom a babámat, más ülbe játszik,
Ó, te magas ég, majd kiderülsz még,
Kisangyalom, szeretsz-e még?

Törökkoppány, Varga Ferencné, 1928.

Ecetet a csikra, mézet a mácsikra,
Piros kasmerszoknyát illik a lányokra,
Ha illik, nem bánom, ihajám,
Csak kicsit sajnálom igazán.

Hozz bort kocsmárosné, megadom az árát,
Láttam a babámat, más ülbe játszott,
Ha játszik is, nem bánom, ihajám,
Csak egy kicsit sajnálom igazán.

Fekete városnak fehér tornya látszik,
Láttam a babámat, más ülbe játszik,
Ha játszik, nem bánom, ihajám,
Csak egy kicsit sajnálom, igazán.

Esőcsényusza, Bejhuber Ferenc, 1907.

Fekete városnak fehér tornya látszik,
Láttam a babámat, más ölébe játszik,
De én azt nem bánom, ihajnálom,
Mégis csak sajnálom igazán.

Hozz bort kocsmárosné, megadom az árát,
Hozz bort kocsmárosné, megadom az árát,
Ha én meg nem adnám, ihajnálom,
Megadja angyalom igazán.

Tapsony, Nagy Vendel, 1890.

Hol vagy szerelmetes én jó kulacsom?
Hol vagy legkedvesebb édes palackom?
Háromszázhatvanhazliteres boroshordó
fordulj hozzám!
A te irgalmas csapoddal tekints le rám!

Somogyegres, Novák Gyula, 1883, és Szenna, Péket József, 1886

Ecetet a csikra, mézet a mácsikra,
Piros kasmer-szoknya illik a lányokra,
Ha illik, nem bánom, ihajnálom, :/:
Csak egy kicsit sajnálom igazán.

Hozz bort kocsmárosné, megadom az árát,
Láttam a babámat, más ölébe játszott,
Ha játszik is, nem bánom, ihajnálom,
Csak egy kicsit sajnálom igazán.

Fekete városnak fehér tornya látszik,
Láttam a babámat, más ölébe játszik,
Ha játszik, nem bánom, ihajnálom,
Csak egy kicsit sajnálom igazán.

Szócseénypuszta, Bejhuber Ferenc, 1907.

Fekete városnak fehér tornya látszik,
Látom a babámat, más ölébe játszik,
Ó, te magos égr majd kiderül még,
Kisangyalom, nyert-e még?

T. Koppány, Varga Ferenc, 1928

/tréfás mulatónóták pincészeren, asszonytársaságban/

Ecetet a csikra, mézet a mácsikra,
Sárga ing, a szoknya, szajha, ki hordozza,
Sárga indás-szoknya, ihaja,
Szajha, ki hordozza valaha.

Szenta, Takács János, 1905.

Mögy a disznó gyöpre, ha lehet,
Tartok én szeretőt, ha lehet,
De nem olyan rissz-rossz rezolvát,
Kinek a szoknyája fölugrátt.

Hanem olyan szépöt, deréköt,
Kinek a szoknyája leszökött.

Szenta, Takács János, 1905.

Ó, te kedves feleségem,
De szép asszony vagy te,
Beillenél sodrófának,
Oj egyenes vagy te,
Völgyet keres a fojóviz,
Nem a száraz dombot;
Ki látott még szürdölmányon
Apró ezüstgombot;
Gimbet-gombot, gimbet-gombot,
Apró ezüstgombot,
Ki a fene látott szürdölmányon
Apró ezüstgombot?

Andocsi asszonytársaságban Szücs Jánosné, 1913.

Három kéve kenderem elázott a/tóba/ vízbe,
Nem bírta ki kötelén a nagy hidegségbe,
Most már csak maradjon, a rokka forogjon,
Ej, dinom-dánom, ígyünk hát nem bánom!

Buzsák, Ottucsák Mártonné, 1906.

Ha beülök a csárdába, leülök mulatni,
Utánam jön feleségem haza csalogatni,
Muzsikának szép a hangja,
Feleségem menj el haza,
Addig még ki nem kapsz.

Somogyegres, Novák Gyula, 1896.

Bementem én a kocsmába muzsikát hallgatni,
Utánam jött feleségem engem megpirongatni,
Muzsikának szép a hangja,
Te meg asszony ergye haza,
Addig még ki nem kapsz.

Nagy Márton, 1904.

Nincsen pénzem, van erszényem, egyet mulathatnék,
Nincsen lovam, van kantárom, egyet lovagolnék,
A jó lónak nem kell kantár, mégis igazán jár,
A babámnak van más párja, mégis énhozzám jár.

Buzsák, asszonyok csoprtja
Édes, kedves pintös üvegöm,
Tebbened van mindön reményöm,
Oltárod előtt letűszöm,
Ojjat iszom, csak úgy nyűszörgöm.

Erre gyere rózsám, merre én,
Maj mögtudod, merre lakom én,
Sárga viaszgyertyát égetők,
Barna piros legényt szeretők.

Erre gyere rózsám, merre én,
Maj megtudod, merre lakom én,
Réz-asztalom, bádóg a padom,
Ülj le mellém kedves angyalom/galambom/

Szenna, Zóka Gyurkó Jánosné, 1904, Kiss Isvánné, 1893.

Csak azt mondják, hogy én büszke vagyok,
Hogy én mindig a sarhámon járok,
De én arról magam sem tehetek,
Ha az Isten csalfának teremtett.

Csak az mondják, hogy én korhej vagyok,
Éjjel-nappal a csárdába járok/vagyok/,
Nem iszom én senki kontójára,
Szeret engem a csaplárosné lánya,

Berzence, Sánta Vendelné, 1896.

-
/szőlőhegyi nóta a szüretelő lányoknak/

Szüreteleik már a kadarkát,
Teleszedtem kendőm, a tarkát,
Annak adok egy-két icipici bilinget,
Aki a szemembe nevetett.

Tellik a kád musttal, de édes,
Amitől a szám lett beszédes,
Elbeszélem annak a legnagyobb titkomat,
Aki átöleli derekamat.

Kaposvár, /Várda/, Tölösi Györgyné, 1928.

-
Jó bor terem Badacsonba, de Budán is,
Bari-hegyi se alábbvaló, talán jobb is,
Igyál jó barátom, tőled nem sajnálom,
Hip-ha-hap-hap, egész éjjel!

Kedves édes komámasszon, menjünk föl a hegyre,
Fülüljünk a pincében a hordó tetejére,
Kifurjuk az oldalát, úgy megigyuk a javát,
Hip-hip-hap-hap, egész éjjel!

Örgög bujjon komámasszon bocskorába,
Mér nem tudja, hányszor volt el a kocsmába,
Kilenc iccés a kand torka, a tizedákkal megtoldja,
Komámasszon!

Vörs, Simon István, 1885.

Noé-nóta

Isten mondja, Nőé fiam, Nőé!
Kóstoljuk meg, hogy a bogyó jó-é,
Nőé mondja, már megöregedtem,
De még ijjen bogyót sosem ettem.

Isten mondja, Nőé fiam, Nőé!
Kóstoljuk meg, hogy az ujbór jó-é,
Nőé mondja, iszom reggel óta,
Igyál pajtás, van még a hordóba.

Isten mondja, Nőé fiam, Nőé!
Kóstoljuk meg, hogy az óbor jó-é,
Nőé mondja, ihaj-tyuhaj, Sári!
Ettől kezdek három Istent látni.

"Pincészeren, mulatáskor, lakodalomban szokták énekelni"

Törökkoppány, Sümei Györgyné, 1936.

Először is szól az Isten, Noje,
Holnap reggel a bárkából szállj ki!
Mögmutatom azt a magos hűgyet,
Ahová te szőlővesszőt ültetsz.

Másodszor is szól az Isten, Noje,
Hát a szőlőt nézted-e, termőt-e?
Termett Uram, annyi bogyót hozott,
Azt gondoltam, hogy az mind átkozott.

Harmadszor is szól az Isten, Noje,
Hát a szőlőt kóstoltad-e, jó-e?
Kóstultam biz, már megöregödtem,
De még ijjen jó szőlőt nem öttem.

Negyedszer is szól az Isten, Noje,
Hát az ujbort kóstultad-e, jó-e?
Kóstultam biz, feleségem, Sári,
Kezdek én már három Istent látni.

Rinyakovácsi, Jandzsó Györgyné, Jeli Ilona, 1908.

/Borköszöntő-mulatónóta/

Mikor Noé apánk a szőlőt préselte,

Az ujbort ekként köszöntötte:

Hiszek egy Istenben,

Százakós hordóban,

Ő egyfiába, csutorába,

Harmadnapra fölteszik

Az ember szájára.

Hiszek egy Istenben,

Kisebb, nagyobb üvegekbe,

Literesekbe, literesekbe,

Fertálliteresekbe,

Adja Isten kedves egészségünkre!

"utánna szokás volt a dunsótát énekelni":

Ez a jó bor tessék,

Jézus dicsértessék,

Jézus neve dicsértessék,

Mindörökké!

"a körbejáró poharazás közben mondták még":

A Mari néni iszik most,

Ennek örvendezzünk most,

Le-le-le-levele,

Le-le-le-levele,

Váljon egészségére,

Kedves egészségére!

Pogányszentpéter, Molnár Imréné, 1918.